Szent Ágoston vallomásai

TARTALOM, FÜLSZÖVEG

Tartalom

Első könyv
Az első könyv tartalma

I. fejezet
Isten maga biztat minket maga dicséreteire, de ehhez hit kell, meg igyekezet.

II. fejezet
Benned az isten, akár akarod, akár nem.

III. fejezet
Isten egészen ott van, ahol van, de semmi alkotás egészen be nem fogadhatja.

IV. fejezet
Gyarló beszéd Isten fölséges mivoltáról.

V. fejezet
Töredelmes bűnvallomással Istent hívogatja.

VI. fejezet
Csecsemőkoráról beszél s megmagyarázza Isten örökkévalóságát.

VII. fejezet
Bűn árnyékozza csecsemőkorunkat.

VIII. fejezet
Elmondja, hogyan tanult meg beszélni.

IX. fejezet
Gyermekkorában igen szeretett játszani, tanulni nem. Sok verést kapott, de haszontalanul. Panaszkodik, hogy a tanítók bottal nevelnek.

X. fejezet
Megvallja bűnét, hogy játékos kedve miatt hátramaradt a tanulásban.

XI. fejezet
Súlyos betegségében meg akar keresztelkedni.

XII. fejezet
Szülei jót akartak vele, de igazán jóra Isten igazította szándékukat.

XIII. fejezet
Az alapvető oktatás nagy értékét fejtegeti. Ő azonban jobban szerette a latin költők meséit.

XIV. fejezet
Nem szeretett görögül tanulni, mert kényszerítették.

XV. fejezet
Hálálkodik, hogy Isten később mindent jóra fordított.

XVI. fejezet
Keményen ostorozza azt a szokást, hogy a tanulókat pogány istenek foszlott erkölcseiről szóló mesékkel tanítják nyelvre és irodalomra.

XVII. fejezet
Egyik iskolai dolgozatának sikere.

XVIII. fejezet
Felpanaszolja, hogy a művelt emberek jobban törődnek a nyelvtan szabályaival, mint Isten törvényeivel.

XIX. fejezet
Maga is ilyen volt. Elszámolja serdülőkora bűneit. Vallja, hogy igen veszedelmesek, mert együtt nőnek az emberrel.

XX. fejezet
Magasztalja Istent a gyermekségében vett jókért.

Második könyv
Az második könyv tartalma

I. fejezet
Ifjúsága bűneit takargatás nélkül meg akarja vallani.

II. fejezet
Igen belemerült a testi vágyakozások örvényébe.

III. fejezet
Anyja aggodalommal nézte feslettségét, s intette is a jóra, ő azonban megvetette az asszonyi szóbeszédet.

IV. fejezet
Elmentek gyümölcsöt lopni.

V. fejezet
Minden bűnnek van valami oka-foka, csábító ereje.

VI. fejezet
Keresi, mi volt neki kedves a lopás bűnében. Tetszett, mert tilalmas volt.

VII. fejezet
Minden tisztaságunk Isten adománya.

VIII. fejezet
Tetszett neki az a lopás, mert többedmagával cselekedte.

IX. fejezet
Egyedül nem követte volna el; maga példáján látja tehát, mennyit ártanak a gonosz társak.

X. fejezet
Vágyakozik Isten tiszta világossága után.

Harmadik könyv
A harmadik könyv tartalma (371-373)

I. fejezet
Karthágóban tisztátalan viszonyok közé keveredik.

II. fejezet
Színházban keres szórakozást. Kutatja, mi az igazi részvét.

III. fejezet
Gonosz vágyakozásai még a templomban sem szünetelnek. Tanulás és viselkedés dolgában jobb, mint társai.

IV. fejezet
Kezébe kerül Cicero valamely munkája. Első lépés a megtérés útján!

V. fejezet
A Szentírást egyszerű nyelvezete miatt félredobja.

VI. fejezet
Megismerkedik a manicheusokkal.

VII. fejezet
Keresi az igazságot, de nem találja. A manicheusok elbódították, de a maga oktalansága is igen akadályozta.

VIII. fejezet
Minden erkölcs alapja Isten törvénye. Ami ezzel ellenkezik, az bűn.

IX. fejezet
Nem minden bűn egyforma; figyelembe kell venni a szándékot is.

X. fejezet
Egynémely manicheus ostobaságról.

XI. fejezet
Édesanyja vigasztaló álomlátása.

XII. fejezet
"Lehetetlen, hogy ennyi könny magzatja elpusztuljon!"

Negyedik könyv
A negyedik könyv tartalma (373-382)

I. fejezet
Áttekinti a most következő évek sok-sok tévelygését.

II. fejezet
Tanulmányait befejezte s maga is tanítani kezd. Bevallja bűnös viszonyát.

III. fejezet
A csillagjósokhoz szegődik s bölcs oktatás sem tudja tőlük eltántorítani.

IV. fejezet
Egyik ifjúkori barátja súlyosan megbetegszik s a szentkeresztség után meg is hal. Ágoston szörnyű fájdalma.

V. fejezet
Keresi, miért talál az ember megnyugvást a könnyekben.

VI. fejezet
Gyásza miatt szinte az életét is megunja.

VII. fejezet
Otthagyja szülővárosát.

VIII. fejezet
Karthágói barátai megvigasztalják.

IX. fejezet
Az igazi barátságnak Isten az alapja.

X. fejezet
Mulandó a világ, nincs benne pihenésünk.

XI. fejezet
Istenhez igazodjunk, ne a hervadó világhoz.

XII. fejezet
Ösvény az élet s boldogtalan az ember, ha nem Isten hírével jár rajta.

XIII. fejezet
Könyvet ír a szépségről.

XIV. fejezet
Elmélkedés a közvéleményről.

XV. fejezet
Sem a szépnek, sem a rossznak forrását nem tudja megtalálni.

XVI. fejezet
Vallomást tesz nagy tehetségéről, de búsan kérdezi mi jóra használta?

Ötödik könyv
Az ötödik könyv tartalma (383-384)

I. fejezet
Az egész teremtés Istent dicséri.

II. fejezet
Isten kezét semmi bűnös el nem kerülheti.

III. fejezet
Faustus manicheus püspökkel megismerkedik. Szól a tudósok elvakult gőgjéről.

IV. fejezet
Isten legyen minden tudományunk fundamentuma.

V. fejezet
A manicheusok tudatlanságáról.

VI. fejezet
Sokat várt, keveset kapott Faustustól.

VII. fejezet
Faustusban csalódván elhidegül a manicheusoktól.

VIII. fejezet

Anyja akarata ellenére Rómába költözik.

IX. fejezet
Súlyosan megbetegszik.

X. fejezet
Lélekben egészen elszakad a manicheusoktól, de nem bízik az Egyházhoz.

XI. fejezet
Újra érdeklődni kezd a Szentírás iránt.

XII. fejezet
Panaszkodik a tanítványok gonosz szokásai miatt.

XIII. fejezet
Milánóba költözik s megismerkedik Ambrus püspökkel.

XIV. fejezet
Ambrus hatása alatt külsőleg is elszakad a manicheusoktól.

Hatodik könyv
A hatodik könyv tartalma (374-385)

I. fejezet
Mónika megérkezik Milánóba s megtudja, hogy fia megszabadult a manicheus tévelygéstől.

II. fejezet
Csudálja édesanyja jámbor engedelmességét az Egyház iránt.

III. fejezet
Ambrus püspök nagy elfoglaltsága.

IV. fejezet
Ambrus előadásai nyomán Ágoston lelke kezd világosodni.

V. fejezet
Megérti, hogy hit nélkül nem boldogulhat.

VI. fejezet
Részeg koldussal találkozik, s elmélkedik a boldogságról.

VII. fejezet
Alypiust visszatartja a cirkusztól.

VIII. fejezet
Alypius újra megtévelyedik.

IX. fejezet
Alypiust tolvaj gyanánt elfogják.

X. fejezet
Alypius dicsérete. Nebridius hozzájuk csatlakozik.

XI. fejezet
Leírja sok szomorú töprengését.

XII. fejezet
Alypius és Ágoston vitatkozása a nőtlen és nős állapotról.

XIII. fejezet
Sok sürgetés után Ágoston mátkát választ.

XIV. fejezet
Barátaival együtt remeteségbe akar húzódni.

XV. fejezet
Ágyasát elbocsátja, de másikat szerez.

XVI. fejezet
Fél a haláltól és Isten ítéletétől.

Hetedik könyv
A hetedik könyv tartalma (385-386)

I. fejezet
Panaszkodik, hogy Isten elgondolásánál nem tudott szabadulni a kiterjedés fogalmától.

II. fejezet
Nebridius erős bizonysága a manicheusok ellen.

III. fejezet
A bűn gyökerét megtalálja a szabad akaratban.

IV. fejezet
Megérti, hogy Isten nem lehet romlandó.

V. fejezet
Hogyan próbálta megmagyarázni a rossz eredetét?

VI. fejezet
Kiábrándul a csillagjósokból.

VII. fejezet

Leírja kutató lelke szörnyű vívódásait.

VIII. fejezet
Az Úr irgalmassága megkönyörült rajta.

IX. fejezet
A Platón-féle bölcselők könyveiben az Igére vonatkozó gondolatokat talál.

X. fejezet
Kezdi megérteni Isten igazi mivoltát.

XI. fejezet
Isten a létezés tökéletessége és forrása.

XII. fejezet
A rossz nem valami különálló valóság.

XIII. fejezet
Minden teremtmény jó, s az egész világ Isten dicséretét énekli.

XIV. fejezet
Isten végtelen, de nem a mi testi fogalmaink szerint.

XV. fejezet
Ami van, azért van, mert Isten akarja (vagy engedi).

XVI. fejezet
A bűn az akaratnak Istentől való elfordulása.

XVII. fejezet
Megmutatja, hogyan találja meg az emberi értelem Istent.

XVIII. fejezet
Krisztus a mi lelkünk üdvössége.

XIX. fejezet
Nem volt tisztában az Ige megtestesülésével.

XX. fejezet
A bölcselők írásaiban megokosodott, de jobb nem lett.

XXI. fejezet
Megtalálja a Szentírásban az életet igazító igazságokat.

Nyolcadik könyv
A nyolcadik könyv tartalma (386)

I. fejezet
Elégedetlensége folyton növekszik. Elmegy Simplicianushoz tanácsért.

II. fejezet
Victorinus rétor megtérése.

III. fejezet
Elmélkedik az öröm természetéről.

IV. fejezet
Miért nagyobb az öröm, ha kiváló emberek térnek meg?

V. fejezet
A bűnös szakadás rettentő hatalma.

VI. fejezet
Ponticianus nevezetes látogatása és elbeszélése.

VII. fejezet
Ágoston heves küzdelme önmagával.

VIII. fejezet
Keserű szemrehányásokkal illeti magát.

IX. fejezet
A megtérést a lélek azért halogatja, mert akarata nem teljes.

X. fejezet
Erős bizonyságot köt a manicheusok azon állítása ellen, hogy a jónak is, rossznak is külön természete volna bennünk.

XI. fejezet
Leírja nagy viaskodását testi indulataival.

XII. fejezet
Titkos szót hall és megtér.

Kilencedik könyv
A kilencedik könyv tartalma

I. fejezet
Hálálkodik Isten irgalmasságáért.

II. fejezet
Elhatározza, hogy rövid ideig még megmarad tanító székén.

III. fejezet
Kedvesen emlékezik Verecundusra és Nebridiusra.

IV. fejezet
Cassiciacumban végzett munkája. Hogyan töltekezett Dávid zsoltáraival.

V. fejezet
Ambrus püspöktől megkérdezi, mit olvasson a Szentírásból?

VI. fejezet
Alypiussal és Adeodatussal együtt megkeresztelkedik.

VII. fejezet
Egyházi ének a milánói templomban. Szent Gervasius és Protasius ereklyéi.

VIII. fejezet
Ágoston elmondja anyja élettörténetét.

IX. fejezet
Mónika szelíd okossága.

X. fejezet
Beszélgetése anyjával az örök boldogságról (386 november 13.)

XI. fejezet
Szent Mónika halála.

XII. fejezet
Ágoston nagy fájdalma.

XIII. fejezet
Imádkozik anyja lelki üdvösségéért.

Tizedik könyv
A tizedik könyv tartalma

I. fejezet
Isten a lélek erőssége.

II. fejezet
Azért tesz vallomást, hogy még jobban elforduljon bűneitől.

III. fejezet
Felteszi a kérdést, miért tárja fel lelke jelen mivoltát?

IV. fejezet

Reméli, hogy a jók imádkoznak érte.

V. fejezet
Csak Isten ismeri egészen az emberi lelket.

VI. fejezet
Mit szeretünk Istenben? Hol találjuk meg az Urat?

VII. fejezet
Miután végigkérdezte az egész világot, önmagát veszi vizsgálat alá.

VIII. fejezet
Megállapodik az emlékezőtehetségnél s fejtegeti annak hatalmas terjedelmét.

IX. fejezet
Nemcsak érzéki, hanem értelmi ismereteinket is az emlékezet őrzi.

X. fejezet
Az elvont fogalmak nem érzékelés eredményei.

XI. fejezet
Megmagyarázza a tanulás és tudás folyamatát.

XII. fejezet
A matematikai fogalmakról.

XIII. fejezet
Az emlékezet a saját működésére is emlékezik.

XIV. fejezet
Érzelmeink emlékét az emlékezet megőrzi, de nem örül, vagy szomorkodik miattuk.

XV. fejezet
Kutatja az ismeretek emlékezeti alapját.

XVI. fejezet
Mi alapja van a feledés fogalmának?

XVII. fejezet
Túlmehet-e az emlékezeten, mikor Istent keresi?

XVIII. fejezet
Amit elvesztettünk, az emlékezet segélyével találjuk meg.

XIX. fejezet
Hogyan emlékszik vissza az emlékezet arra, amit elfelejtett?

XX. fejezet
A boldogságot ismerni kell, hogy vágyódhassunk utána.

XXI. fejezet
Keresi a boldogság ismereteinek alapjait.

XXII. fejezet
Az igazi boldogság a lélek öröme Istenben.

XXIII. fejezet
Az ember természetes vágyódással szereti az örömet is, az igazságot is, de mindegyiket gyakran rossz helyen keresi.

XXIV. fejezet
Isten ismerete bent van az emlékezetben.

XXV. fejezet
Hogyan van Isten az emlékezetben?

XXVI. fejezet
Az igazság gyökerén találja meg Istent.

XXVII. fejezet
Isten a legfőbb szépség.

XXVIII. fejezet
Nyomorúság a földi élet.

XXIX. fejezet
Isten ad erőt a kísértések ellen.

XXX. fejezet
Megvallja állapotát az érzéki kísértésekkel szemben.

XXXI. fejezet
Megvallja állapotát a mértékesség dolgában.

XXXII. fejezet
Szól az illatok élvezetéről.

XXXIII. fejezet
Hogyan viselkedik a hallás élvezetei dolgában?

XXXIV. fejezet
A szemek kívánkozása.

XXXV. fejezet
A kíváncsiság kísértései.

XXXVI. fejezet
A büszkeség kísértései.

XXXVII. fejezet
Hogyan viselkedik dicsérettel, ócsárlással szemben?

XXXVIII. fejezet
A büszkeség még az erényt is felhasználja kísértésre.

XXXIX. fejezet
Milyen nagy veszedelem az elbizakodottság?

XL. fejezet
Újra végigjáratja elméjét azon az úton, amelyen az értelem eljut Istenhez.

XLI. fejezet
Miért szakadt el a lélek Istentől?

XLII. fejezet
Azokról, akik az ördöggel cimboráskodnak.

XLIII. fejezet
Az Úr Jézus a mi egyetlen szabadítónk, benne van minden reménységünk.

Tizenegyedik könyv
A tizenegyedik könyv tartalma

I. fejezet
Istennek nincs szüksége vallomásunkra, mert ismeri minden gerjedelmünket. Mégis kitárja szívét - szeretetből, - alázatosságból.

II. fejezet
Sok fogyatkozása között nagy szóval kiált segedelemért Istenhez, hogy az Írást hiba nélkül érthesse és magyarázhassa.

III. fejezet
Isten a Szentírás tekintélyének erőssége.

IV. fejezet
A teremtett világ bizonyságot tesz Alkotójáról.

V. fejezet
Isten a világot semmiből teremtette.

VI. fejezet
A teremtő ige nem lehetett valami időben elhangzó parancs.

VII. fejezet
Elmélkedik az Örök Igéről.

VIII. fejezet
Az Ige, a mi égi Tanítómesterünk.

IX. fejezet
Az Úr bölcsessége szívünk titkos látogatója.

X. fejezet
Működött-e Isten a világ teremtése előtt?

XI. fejezet
Isten örökkévalóságához nincs köze időnek.

XII. fejezet
A teremtés előtt Isten kifelé, vagyis teremtő módon semmit nem cselekedett.

XIII. fejezet
A teremtés előtt nem volt idő, mert ez maga a teremtmény.

XIV. fejezet
Az idő alapja a változandóság.

XV. fejezet
Kutatni kezdi az idő mivoltát és mértékét.

XVI. fejezet
Csak a jelen időt lehet mérni.

XVII. fejezet
A háromféle időnek okvetlen van valami belső alapja.

XVIII. fejezet
Múltat is, jövőt is csak a jelen rendjében lehet látni.

XIX. fejezet
Hogyan látják a jövőt a próféták?

XX. fejezet
A háromféle idő magyarázata.

XXI. fejezet

Hogyan mérjük az időt?

XXII. fejezet
Istent kéri segítségül nehéz munkájában.

XXIII. fejezet
Mi az idő?

XXIV. fejezet
A mozgást is idővel mérjük.

XXV. fejezet
Sóhajtozik tudatlansága miatt.

XXVI. fejezet
Az idő valami kiterjedés, de nem térbeli.

XXVII. fejezet
Az idő folyamatosságának belső hordozója a lélek.

XXVIII. fejezet
A lélek az idő mérője.

XXIX. fejezet
Már elhagyta első gonoszságait, de igen érzi e változandó élet sok nyomorúságát.

XXX. fejezet
Istent az örökkévalóság szikláján az idők csapdosásai el nem érik.

XXXI. fejezet
Isten a maga örök módján ismer mindeneket.

Tizenkettedik könyv
A tizenkettedik könyv tartalma

I. fejezet
Az ember egymaga igen gyarló munkás a szent igazságok bányájában.

II. fejezet
Isten két eget teremtett.

III. fejezet
Az örvénylő sötét káoszról.

IV. fejezet
A világ ős-elementumai.

V. fejezet
Tűnődik az ősanyag formátlan mivoltáról.

VI. fejezet
Isten semmiből teremtett.

VII. fejezet
Semmiből lett az ősanyag, az ősanyagból az egész világ.

VIII. fejezet
A mennyország előbb lett, mint ez a változandó világmindenség.

IX. fejezet
Sem a mennyország, sem az ősanyag megteremtése nem időben történt.

X. fejezet
Istenhez esedezik megvilágosításért.

XI. fejezet
Egynémely biztos igazságok megállapítása.

XII. fejezet
A teremtés két dolgáról, amelyek nem tartoztak bele az idők rendjébe.

XIII. fejezet
Kezdetben teremté Isten a mennyországot és az ősanyagot.

XIV. fejezet
Vitába kezd perlőivel.

XV. fejezet
Erős bizonyságokat köt a maga igaza védelmére.

XVI. fejezet
Nekifordul az ellenkezők másik csoportjának.

XVII. fejezet
Mi értelme van Mózes e szavainak: "menny és föld"?

XVIII. fejezet
Az Írás külön-külön magyarázatairól.

XIX. fejezet
Csomóra szedi a biztos igazságokat.

XX. fejezet

Mózes első szavainak többféle igaz értelmezése vagyon.

XXI. fejezet
Mózes második mondatát is több módon lehet érteni.

XXII. fejezet
Nemcsak azokat teremtette Isten, amiket az Írás emleget.

XXIII. fejezet
Két fő nehézség az Írás értése körül.

XXIV. fejezet
Úgy vélekedik, hogy e szó "kezdetben" az Igét jelenti, de vallja, hogy más magyarázat is lehetséges.

XXV. fejezet
Többféle igaz vélemény között szeretet legyen a vitatkozás fundamentuma.

XXVI. fejezet
Fölséges mű a Szentírás, mert nagyokhoz is, kicsinyekhez is tud beszélni.

XXVII. fejezet
Az Írás nagy alázatossága az emberi ész dajkáló bölcseje.

XXVIII. fejezet
Tudósok magyarázkodásai erről a szóról: "kezdetben".

XXIX. fejezet
Az elsőbbség külön-különféle módjairól.

XXX. fejezet
Az a fő, hogy a szeretet vezérkedjék közöttünk.

XXXI. fejezet
Több igazság van az Írásban, mint amennyit értelmünk megtalál.

XXXII. fejezet
Az Írás minden igazságának alapja Isten Lelke.

Tizenharmadik könyv
A tizenharmadik könyv tartalma

I. fejezet
Isten ingyen jósága hordoz bennünket.

II. fejezet

Az örök jóság betölti a mennyet és a földet.

III. fejezet
Istentől van minden világosságunk.

IV. fejezet
A teremtés Istenben nem volt kényszerűség.

V. fejezet
A teremtés történetében kinyilatkoztatást talál a Szentháromságról.

VI. fejezet
Elmélkedik a Lélekről aki "a vizek fölött lebeg vala".

VII. fejezet
A Lélek csodálatos munkáiról.

VIII. fejezet
Isten a lelkek végső célja és beteljesedése.

IX. fejezet
A lélek természet szerint vágyakozik Isten felé.

X. fejezet
Az angyalok a lélek erejében öröködtek bele Isten boldog látásába.

XI. fejezet
Példával ábrázolja a Szentháromság titkát.

XII. fejezet
Az atya teremtett, a Fiú megváltott, a Szentlélek megvilágosít bennünket.

XIII. fejezet
Istenben való megújhodásunk itt a földön nem tökéletes.

XIV. fejezet
E földi életbe hit és remény a mi erősségünk.

XV. fejezet
Hitünk fundamentuma a Szentírás.

XVI. fejezet
Senki Istent egészen nem ismerheti, csak ő maga.

XVII. fejezet
Mit jelentenek a tenger, a szárazföld és a föld gyümölcsei!

XVIII. fejezet
A lélek szerint igazak hordozzák a földön Isten világosságát.

XIX. fejezet
A tökéletesség útjáról.

XX. fejezet
Magyarázat a vizek és a belőlük származó állatok titkos értelméről.

XXI. fejezet
Magyarázat a szárazföldi állatok és a madarak titkos értelméről.

XXII. fejezet
A lélek elindulása a tökéletesség útján.

XXIII. fejezet
Az Egyház lelki embereinek ítéleteiről és megvilágosodásuk forrásairól.

XXIV. fejezet
Magyarázat a teremtő áldásának titkos értelméről.

XXV. fejezet
A tápláló gyümölcsök értelmezése.

XXVI. fejezet
Hogyan táplálnak az irgalmas cselekedetek?

XXVII. fejezet
Istenes szándék nélkül a jótétemény nem igazi táplálék.

XXVIII. fejezet
Ami részek szerint jó, igen jó a maga teljességében.

XXIX. fejezet
Isten nem időben beszél és cselekszik.

XXX. fejezet
Egynémely manicheus tévelygések a dolgok eredetéről.

XXXI. fejezet
A jámbor lélek Isten szemeivel iparkodik nézni a világot.

XXXII. fejezet
Vigadozó áttekintés Isten összes munkáiról.

XXXIII. fejezet

Isten teremtette a világ anyagát s rögtön formát is adott neki.

XXXIV. fejezet
Nagy áttekintés a lelkek sorsáról.

XXXV. fejezet
Imádság az örök békességért.

XXXVI. fejezet
Miért nem volt a hetedik napnak alkonyata.

XXXVII. fejezet
Az örök életben Isten lesz a mi elpihenésünk.

XXXVIII. fejezet
Jóságunk állhatatlan, értésünk tökéletlen, - Isten lesz örök befejezésünk.

Fülszöveg

A világirodalom egyik leghíresebb önéletrajzi műve, a kereszténység egyik klasszikusa kerül itt az olvasó kezébe. Szent Ágoston, a negyedik század kereszténységének nagy doctor-a, a legkiválóbb írók egyike "Vallomásai"-ban nemcsak a kereszténységhez vezető küzdelmes útját rajzolja meg, hanem olyan "lélekábrázolást" is nyújt, amilyen az ókorban Augustinus kezdeményéig hallatlan volt, de amilyent azóta sem ajándékozott szenvedő, töprengő, vívódó lélek, istenáldotta nagy művész, gondolkodó vagy apostol az emberiségnek. Aki szent Ágostonnal barátságot köt, azt könyve többé el nem hagyja.

---

http://mektukor.oszk.hu/04100/04187/index.phtml#